

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Gazetă esc de 2 ori: Mercurea și Duminecă, Foi'a, cindu concedu ajutoriale. — Pretiul: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tiere esterne 12 fl. v. a. pe unu anu său $2\frac{1}{3}$ galbini mon. sunătoria.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele o. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 27.

Brasovu 19|7 Aprile

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.
Transilvania.

Dela conferintă din Alb'a Iulia.

Alb'a Iulia 16/4 Aprile. Domnulu meu! Nu amu potutu afia, déca ai avutu său nu, vreunu corespondente speciale, care se fia luatu asupra-si a te informa inadinsu despre lucrările conferintiei convocate de catra Esc. Sa dn. Lad. Bas. Popp aici pe ruinele anticului Apulum, preste care se intindu alte ruine ale anticei metropolie, ale monasterielor ei si ale urbei locuite odeniéra de „valachii“ lui Ioane Corvinu, salvatoriul Transilvaniei, alu Ungariei si alu christianismului din Europă apusena de jugulu Semilunei. Eu unulu nu -ti potu promite una descriere a acestei conferintie asia pre-cum merita aceea in totu respectulu. Importanța ei vitale, gravitatea barbatilor adunati in aceeasi, discusiunile seriose, moderate si totusi afundataietorie, conducerea inteléptă, precum se potea astepta numai dela unu barbatu de talentele presidintelui acelei adunari, adornat cu eminentile calitati ale unui omu de statu, insufletit de sanctitatea causei si petrunsu de marimea problemei ce stă de inainte spre deslegare, tōte acestea impregiurari impunu publicistului obligatiunea de a-si reculege poterile, a-si agerí memor'a si judecat'a, pentru că se fia in stare de a da una icóna genuina despre totu ce s'a intemplatu in cele trei dile la Alb'a Iulia. Eu nu me simtii in acea positiune, prin urmare voi face numai ce voiu poté.

De Marti spre Mercuri nōptea si apoi tōta diu'a se vedea venindu trasuri numerose pe tōte drumurile cate ducu la Alb'a Iulia, aducundu atatu pe barbatii doritori a lua parte activa la conferinta, catu si pe alte persoane impinse de curiositate, că se afie „planurile romanilor“. Preste dī se latisera unele faime insuflatorie de grigia si ne-placere, la care s'a datu ocasiune nu numai prin articlui din urma esiti in „Federatiune“, ci si mai vertosu prin scirea positiva venita dela Lugosiu, ca preas. sa de curendu numitulu episcopu Ioane Olteanu a emisu circulariu de dato 4 Aprile a. c., prin care conferintă din Alb'a Iulia se dechiară de nelegale si periculosa, apoi se dà filoru sufletesci consiliulu, că se fuga de acea adunare. Preas. sa in prim'a furia fusese determinat u interdice strinsu filoru sei sufletesci si anume membriloru clerului mergerea la Alb'a Iulia; se pare inse, ca pana in urmatóri'a dī si-a trasu sém'a, ca totu ar' fi dōra mai pucinu pericolu pentru sufletele subordinatilor sei, déca ei ar' cutéza se mérga la Alb'a Iulia, decatu la Alb'a greca (Belgradu), său la Carlovitiu. Pre langa acestea unii ómeni, cari sufere de splina si de ficati, de multu sange negru si ingrosiatu, plini de prepusuri (suspiciones) si torturati de unu pesimismu propriu la multi daco-romani, voia se scia de siguru, ca ne ar' astepta conflictele cele mai seriose, care ar' amerintia se se nasca intre cleru si mireni in urmarea intrigelor semeneate de susu p'intre noi.

In midiuloculu acestor agitatiuni sufletesci inca inainte de amidi vine scirea de bunu auguriu, ca dela metropolia se astepta doi dni canonicici că plenipotenti, cum si cativa dd. profesori. Mai tardiu venira si dela Lugosiu siepte deputati plenipotenti, era in fruntea loru unu dn. canonico.

Totu publiculu asteptă numai inca trenulu dela Aradu. La curtea calei ferate esise una deputatiune condusa de unu vicariu archiepiscopescu spre a intempsa si saluta pe Esc. Sa dn. L. B. Popp presiedintele senatului dela inalt'a curte si a lu petrece pana la localulu destinat sp̄re a se tienă inca in acea dī una conferintia privata preparativa.

Acea conferintia se si conchiamă pe la 5 óre din membrii cati apucasera a sosi la faci'a locului pana pe la 5 óre d. am.

Esc. Sa dn. L. B. Popp o deschisa prin unu cuventu in adeveru petrundietoriu si la minte, si la anima, prin care demustră la lumin'a dilei absolut'a necesitate, care se simtă de catra toti romani greco-catolici pentru un'a consultatiune de natur'a acesteia. Responsulu ce se dede la acel discursu, a fostu unanim'a salutare cu vivate reprezitate. Scopulu acelei conferintie preliminarie a fostu: a se da ocasiune la impartasirea ideilor, la stabilirea unei programe pentru conferintă din următoarele dile, alegerea unei comisiuni si a unui referente pentru prepararea unor acte, care voru fi a se lua in discusiune, in fine conscrierea tuturor membrilor cu insemnarea starei sociale a fiacarui si cu plenipotentiele loru, incatul le voru fi avendu unii său altii.

Dupa aceasta conferintia preliminarie spiritele incepura a se imbarbata, totusi mai ramase inca multu pesimismu.

In urmatóri'a dī pe la $9\frac{1}{2}$ óre membrii conferintiei si unu publicu numerosu din tōte clasele, natiunile si confesiunile implusera beseric'a numita „in Lipoveni“. Esc. Sa dn. Popp salutandu pe membrii adunati, ii provoca că se binevoiesca a se constitu. In acelui momentu se audira voci: Presiedinte avemu! Nu alegemu! Se traiésca Esc. Sa dn. L. B. Popp presiedintele conferintiei! fū acclamatiunea unanimă. Asia dn. presiedinte ocupandu loculu cuvenitul, se adresă catra adunare cu una cuventare, alu carei cuprinsu in lips'a unui stenografu este aprópe preste potentia a se reproduce. Caldurosulu responsu, care i se dede prin unulu din membrii eclesiastici, ar' merita totu asemenea că se fia pastrat.

De secretari se alesera unu preotu si unu circulariu in persoanele ddloru I. M. Moldovanu profesoriu gimnasiale din Blasius si Iosif Popu asesoriu la tribunalu in Clusiu.

Intre acestea telegramme de adhesiune prealabile la conclusele conferintiei venea mereu. Atatu acalea, catu si plenipotentiele cate se acumulaseră pe mēs'a conferintiei, se citira in audiulu tuturor. Mi se pare ca au fostu cu totulu preste dōuedieci. Tenoreea mai multora din telegramme că si din plenipotentie era forte categorica. Asia de ecs. telegramulu dela Sigetu din Marmati'a subscrisu de rever. sa dn. vicariu episcopescu M. Pavelu si de alti barbatii fruntasi tienă intre altele: „Nu recunoscem si nu primim nici una ingerentia. Voim autonomia propria, basata pe dreptulu nostru besericescu“. Dela Ora de a si din districtulu Beiusiu conferintiele particularie tienute pe acolo declară, ca consumtu si adopta credeulu desvoltat in Nr. 22 alu „Gazetei“, cum si ca nici fort'a bruta nu'i va abate dela acela.

Episcopia dela Armenopole (Gherla) este veduvita; inse capitululu episcopescu de acolo tie-nendu siedintia, scrise de dato 3 Aprile a. c.

Nr. 70, ca impregiurarile sale nu lu éta a participa astădata la conferintia, dechiară inse, ca primeșce si subscrive tōte conclusele conferintiei, cate voru esă cu majoritate.

Protopopiatele, respective sinodale acelorasi si mirenii fruntasi, anume dela Bii'a, D. St. Martinu, Ariesiu, Sibiu, Clusiu, Blasius, Nasendu, Morlac'a Tergulu-Muresiului, Bagau, Betleanu, Losardu etc. etc., dechiară adhesiunea loru totu in sensulu celor aratace mai susu. Ddlor plenipotenti dela Lugosiu, anume canonico Mich. Nagi, cavaleru Jova Popoviciu, Dr. juris Ioane Maior, c. r. capitanu in pens. Iacobu Cosgaria, Zenoviu Bordanu, Petru Catrusca et Petru Zivi li se mai transmisera plenipotentie inca si dela Aradu, Fagetu, Resita, Scăiusiu etc.

Lectur'a aceloru telegramme, plenipotentie, concluse de ale conferintielor particularie tienute in diverse parti ale tierilor locuite de romani greco-catolici, a luatu timpu mai multu, ele inse au si largitu basele discusiunilor, au largitu orizonul situatiunei, au facutu că se cunoscem nu numai opiniunile celor adunati, ci si ale altor barbati numerosi, cari n'au potutu veni la conferintia generală.

Dupa acestea rev. sa dn. vicariu Ioane Antonelli dela Fagarasiu salută pe Esc. Sa dn. presiedinte in numele aceloru adunati.

Acum era timpulu pentru că se se incépa discusiunea meritória in sensulu epistolei convocatorie publicate in Nr. 22 alu Gazetei. Intrebarea se potea pune, s'a si pusu netu si simplu asia: Cum se scape beseric'a greco-catolica romanescă constatória din 1 milionu si mai bine de suflete romani, de unu nou jugu, de care este amerintiata prin conclusele congresului romano-catolic regnolariu ungurescu? Spre mirarea nostra, unu singuru membru nu se afă, care se nu fia voită a recunoscem acestu periculu intru tōta gravitatea sa. Asia déra scopulu stă limpede inaintea ochilor fiacarui membru. Aici unanimitatea era mai pre susu de orice indointia. Cu atatu inse era mai mare grigi'a despre midiulocale ducatōrie la scopu. De unde se asteptam ajutoriul? De unde se lu ceremu? Ori in care parte 'ti intorceai ochii sufletesci, dai preste neincredere, prepusu (suspicio) in-grigiare (anxetas). Atunci Dr. I. Maior propune formarea unei comisiuni, care se fia insarcinata cu elaborarea unui proiectu. Inse ce felu de proiectu, nu se spune limpede. Cu tōte acestea propunerea se da in desbaterea adunarei. Discusiunea devine animata, prin parteciparea mai multor membri la ea, intre cari Ioane Axente Severu, capitanulu distr. Alecsandru Bohatielu, vicariulu Antonelli, Alecsandru Romanu, profes. I. Moldovanu, protop. Gavr. Popu dela Clusiu, G. Baritiu, canonico Nagi, Dr. Ioane Ratiu advocatulu, advocatulu Brandusianu dela Blasius, I. Campeanu et I. Simionasiu asesori s. a. In fine se decide: Comisiunea de cinci propusa in siedint'a privata de eri se inmultiesce cu alti 12 membri. Acea comisiune va cauta si propune calea, pe care conferintia se-si descopere voint'a si dorint'a sa, si o va impartasi in siedint'a publica, care se va continua in aceeasi dī sér'a.

Comisiunea de 17 se adună pe la 3 óre si abia pe la 6 óre esă la unu resultatu unanimu. Cea mai mare greutate a fostu si aici a face se mai despara pesimismulu, neincrederea si se se mai

aline amaratiunea sufletescă, de care se parea că era dominată mai toti membrii din caușă desprețului și insultelor morali, cu care fù intemperata în anii de în urmă nu numai națiunea, ci și beserică.

Propunerile comisiunelui de 17 au fostu: 1. Se se substerne una suplica la Maiestatea Sa monarhului, prin care se fia rogatu a denega în modu categoricu sanzioniua la tòte acele concluse ale congresului romano-catolic ungurescu, care se ocupă în orice modu și forma cu afacerile besericiei greco-catolice romanești, a luta pe acesta beserică de nou sub a sa protectiune in contra tuturor atacurilor și ingerentelor din afara, a concedea conchiamarea unui congresu besericesc pentru metropolia și pentru cele trei episcopii sufragane romanești greco-catolice. Acea petitioane se fia înaintată prin una deputatinne. 2. Se se compuna unu memorandum, care se mergea la adresă metropolitului și se cuprinda declaratiunea categorica, ca conferinti'a să pusu și stă pe terenul conciliului dela Florenti'a din an. 1439 primitu atunci și de beserică orientale, cum si pe terenul diplomei leopoldine emanate in an. 1699 in favorea romanilor gr. catolici, ca nu voiesce a sci de nici un'a innoire introdusa de atunci prin iesuiti pe cale clandestina, ca a dòu'a diploma leopoldina o cunoscse de apocryfa (falsa, mintiuñosa), ca respinge dela sine orice supraveghiere politienescă a besericiei romano-catolice unguresci, său ungaro-slavace și nemtiesci.

Acestea propunerii fusera adoptate de catra conferinta in unanimitate.

Dupa acestea se alesera membrii deputatiunei in numeru de 12, cari suntu: Esc. Sa dn. L. B. Popp, ilustr. sa dn. septemviru la curtea suprema Gavr. Mihali, dn. colonelul br. Davidu Ursu posos. alu ordin. Mariei Teresiei, dd. canonici C. Papfalvi et Nagi, Dr. I. Ratiu, profesorul et red. Alecsandru Romanu, dd. adv. M. Popu Grigeanu et Muntoanu, dd. Maioru dela Reginu, Bardosi dela Zarandu, Catrusca dela Lugosiu.

Memorandum are se fia presentatul parentelui metropolitu Ioane Vancea prin una deputatiune de 6 insi condusa de unu dn. canonico.

Cu acestea prim'a siedintă publică se inchiajă, era pentru a dòu'a se pusera la ordinea diley cele două acte prevedute in acesta siedintia. —

(Va urmă)

Brasovu 10 Aprile. Suntemu rogati a dă publicitatii fara observare urmatori'a:

„PROVOCARE
la fraternisare serbatorésca in Brasovu.

Cetatianii romani și unguri din Brasovu amu decisu a conveni la o serbare de fraternisare, la care prin acésta invitamu pre fratii nostri din districtu și pre toti concetatianii de orice naționalitate.

Patri'a și libertatea suntu tesaurulu nostru comunu. Entusiasmulu nostru trebuie se fia egalu pentru acest'a. Ne unimu aici in numele celusantu alu patriei și libertatei.

Ne unimu pentru fericirea și glorificarea venitorului nostru: că descendantii nostri se aiba causa de a binecuvantă pre parentii loru.

Fratilor! Libertatea și fratieta suntu casticulu maretii alu seculului nostru; se ne unimur d' in aceste sacre principie, că cu o ora mai înainte se dispara dintre noi odiosulu principiu alu privilegiilor*), fetulu secoleloru barbare.

Fratilor! In unire cu totii suntemu in pușetiune indoita de a stă cu fruntea serina la oricari eventualitati, la cari ar' poté fi espusa libertatea și egalitatea nostra.

Asia d'r' in unire cu totii se damu man'a spre garantiele comune, cari singure potu se fia scutului patriei si alu tronului.

Brasovu in Aprile 1871.

Comitetul.

*) Ad. alu orice suprematie politice. — R.

Serbarea se va tiené in 22 Aprile st. n. in localitatele otelului „La sôre“. Toti, cei ce dorescu a participa se binevoiesc a se adună înainte de 6 ore d. a. înaintea „portei Scheiului“, de unde la 6 ore ya fi pornirea cu music'a spre loculu de petrecere.

Bilete à 1 fl. v. a. se afia la DD. László, Fratii Verzár, I. B. Popoviciu, I. Gyertyánffy et fiulu si Stefanu Szele.

Venitulu e destinatul pentru scopuri filantropice. —

Cuventarea

deputatului Iacobu Bolog'a tienuta in universitatea din Sibiu in 10/22 Martiu 1871 asupra proiectelor pentru regularea municipioru din fundulu regiu.

Onorata universitate!

Ei suntu omulu pacei. Pretiuliesc preste măsura pacea, carea mi o dau altii, si me ferescu că de focu de nepaciuirea altor'a.

Pentru aceea m'am luptat — vi o marturisescu, dloru mei! — m'am luptat multu cu mine insumi, meditandu asupra intrebarei: se vorbesc au se tacu la obiectulu de sub pertractare?

Eramu pe aici, mai decisu a tacé, pentru ca avu placuta ocazie, de a audi escelentele vorbiri ale prea stimatilor dni condeputati de Baussnern, Dr. Lindner, Dr. Keiu, Wenrich, si a ramane indestulit, afiandu intr'acele o mare parte a convingerilor mele despre obiectulu de sub cestiune expresa astfelui, catu dieu pucinu, forte pucinu - mi a mai remas mie de vorbitu.

Au doveditul adica acesti domni condeputati in modulu celu mai eclatant, au doveditul asia, catu nu trebuie se demestru si eu, ca — déca se va sustine acelu dreptu istoricu, pre care lu pretindu contrarii nostri de opiniouni, adica partit'a sasilor vecchi, dupa planulu fauritul de catra densii — dieu acelu poporu alu carui fiu suntu si eu, poporulu romanu, poporulu celu numerosu — déca nu celu mai mare — din teritoriul representatul in acesta casa, va deveni din nou sclavu politicu alu unei națiuni, alu unei națiuni din fundulu regiu, din acel'a fundu, dominilor mei! care nu rabda diversitate de drepturi „non patitur diversitatem jurium“.

Vreamu se tacu, că se nu facu — precum putui prevede si precum vedu — neplacere numitei partite.

Eramu se tacu dloru mei, pentru ca nu vreamu se tulburu pacea mai tuturor membrilor acestei onorate universitatii, spunenduve, ca cu durere trebuie se ve descoperu, ca pre mine nu me indestulesc nici unulu dintre cele trei proiecte aflatiorie înaintea nostra si trase sub discusiune.

Inadusieam in mine, oprimam si acésta durerosa marturisire, pentru ca nu me indoieam nici pre unu minutu despre aceea, ca tare pucini se vorbă intre noi, ba in intrég'a nostra tiéra, cari doru ar' crede, si ar' cutedia se sustienă, ca acumă pre temejiu unui său altui din acestea trei proiecte ar' poté, său chiaru ar' trebuí se fia si romanii din fundulu regiu mangaiati, indestuliti in privinti'a pretensiunilor loru de dreptu.

Taceam, dloru mei! si pentru aceea, pentru ca sciu, ca ultimulu cuventu la lucrulu acest'a nu se vorbesce aici, ci aiurea, si speru, ca acel'a se va vorbi acolo cu mai pucina patima si cu mai multa iubire de dreptate.

Taceam, dieu eu, déca nu me boldea vecinulu meu, dlu condeputatu Dr. Theil, provocanduse in vorbirea sa de eri si la pucintic'a mea activitate de deputatu alu scaunului Nocrichului din universitatea anului 1861/2, si déca nu me silea prin aceea la vorbire, ca dsa s'a servitul numai de aceea parte a activitatii mele amintite, carea i a placutu densului si i a venitul la socotela că apta spre ajungerea vre unui scopu; era de aceea parte a ei, — carea mi conyine si mie; fara de care nu are nici unu intielesu si nici o insemetate ceea ce a disudumnealui, si carea singura esplica, lamuresce, diluicia ideile conducătorie, ideile domnitorie pre tim-pulu acel'a, s'a ferită că de par'a foului.

S'a ferită dloru mei! dlu Dr. Theil, de a ve presentá intrég'a mea activitate din universitatea an. 1871/2, pentruca facundu-o-si combatea iusus in ea asertele sale.

Se intentionă in universitatea citatului anu tocma asia precum se intentionă acum prin dlu Dr. Theil si consoci stricta sustinere a dreptului istoricu pre sém'a sasilor din fundulu regiu; ba mai multu, ve spunu dloru! se lucră pre atunci din

tote pelerile majoritatei din universitate, ca tote a-cele comune sasesci din comitate, care mai inainte nu s'au tienutu nici odata de fundulu regiu, se se iè sub scutul dreptului istoricu sasescu, si se se incorporéza fundului regiu.

Déra eu că deputatu ce faceam pre atuncea domnilor?

Éta ce!

Damă de o parte prea bucurosu consensulu meu la nisunti'a condeputatilor mei sasi, de a-si adună tote comunele sasesci sub o jurisdicțiune naționala sasescă si de a-si asecură celu mai perfectu dreptu politicu pentru toti sasii din Ardélu; era de alta parte lucramu dupa debilele -mi poteri spre eliberarea națiunei mele de sub suprematia straine: ceream pentru națiunea mea că atare acelasi dreptu, de care vreamu se se bucură națiunea sasescă pen-tru sine.

Nedisputaverulu adeveru alu acestoru națiuni ale mele ésa la lumina din votulu separatu, care lu dedui en universitatei din an. 1861/2 si care se afia in protocolulu respectivu.

Me indatoră multu prea onor. dlu Dr. Theil, déca ve cetea — precum v'a cettu cate tòte altele — si acestu votu separatu atatu de aproape de citatele dumnealui.

Elu inse nu o facă si asia lasă o lacuna, pre carea trebuie se o implu eu.

Precum deci ati permis acelui domnu a ve ceti cate si mai cate, permiteti-mi, — ve rogu! — si mie, a ve ceti unele pasage din acelu votu separatu din 13 Martiu 1862 presentatul universitatei si cettu in siedinti'a ei din 25 Martiu 1862.

Cu permisiunea domnilor vostre cetescu:

(Din tecstulu némiesc, traducere romanescă.)

„Subscrisulu, că membru alu comisiunei de siepte, s'a declarat apriatu in contra conclusului obvenitoriu in proiectulu ei sub punctulu I ad. II., care statuște modalitatea infintiarei tienuturilor naționale de administratiune, si a proiectat alta modalitate, de a compune teritoriile naționale.

Proiectele lui nu afia consideratiune la comi-siunea de siepte.

Fiindu inse subscrisulu de firma convingere, ca proiectele lui facute in amintit'a comisiune de siepte contribuie esentialminte la solvirea cestiunei cum s'ar poté realizá in Ardélu principiul egalei indreptatirii naționale? se afia indemnata a repeti a-este proiecte si inaintea onoratei universitatii, si in consideratiune:

ca propunerea comisiunei de siepte, obvenitoria sub punctulu II alu operatului ei, dupa carea tòte comunele sasesci, care nu stau sub federatiunea municipală a națiunei sasesci, suntu de a se incorporă federatiunei acesteia „s'a primitu s'a redicatu la conclusu, si ca prin urmare tòte comunele sasesci aflatiorie in tiér'a intréga au de a se tiené de conclusulu acestei de federatiunea municipală sasescă;

ca conclusulu acest'a, care promovéa interesele națiunei sasesci, sprijinesc prea poternicu aceea propunere a subscrisului: „ca tòte comunele romanești, său locuite in preponderata majoritate de romani, se se primășca in federatiunea romana municipală, carea are de a se face, si se poté pretinde de catra celelalte națiuni principale ale tieri, prin urmare si de catra națiunea romana spre promova-re proprietori ei interes, cu acelasi dreptu, cu care l'a adus universitatea sasescă;

ca subscrisulu i au procuratul propriile rela-tiuni ale națiunilor transilvane firma convingere, cumca egal'a indreptatire a națiunilor principale din acésta tiera se va adeveri realizanduse, si ne-incredere, invidi'a si ur'a dintr'acestea națiuni se va nimici numai atunci, si se va pute preventi ori carei inse la frecari nationale, déca se va delatură cu succesu bunu temere de suprematia unei na-țiuni asupra a celeialalte;

ca acésta din urma se va poté realizá dupa opiniunea subscrisului numai atunci, déca se va con-dece fiacarei națiuni singuratice din Transilvani'a, asia déra si celei romane, că se se coadune — pre-cum s'a coadunat națiunea sasescă spre folosulu seu celu mai evidentu pre langa universitatea sa, si precum se silesce ea a atrage in uniunea acésta si pre acelea comune sasesci, care pana acum inca nu stau sub administratiunea ei — pre langa unu centru propriu si facia cu celelalte națiuni de sine statotarie, si se primășca incat uvoru permite interesele administratiunei publice — tòte comunele romanești, si pre cele locuite in numeru prevalantu de romani in acésta uniune, prin ce se va formá acelu teritoriu separatu nationalu pentru națiunea romana din Transilvani'a, in care ar' ave de a se ingriji de administrarea artonoma a causerelor ei proprie o deregatoria suprema a națiunei acesteia

de multă cerută, după exemplul universitatii națiunii săsești;

a propune:

ca punctul I ad. II se se compuna asia:

La formarea teritoriului național ar' avé mai multă de a se consideră recerintă administratiunei, dăr' totu deodata a se ingriji si de aceea, ca după potintia se se incorporeze tōte comunele Transilvaniei, locuite esclusivuminte său în multime preponderanta de romani, intr'o confederatiune municipală romana, si se se supuna administratiunei unei dicatorii supreme a națiunii romane."

Astfeliu de aspirații aveam la an. 1861/2 dloru mei!

Astfeliu de arangiare a relațiilor noastre naționale dorieam si intentionam eu pre atuncea, si ve asigură fară de nici unu cugetu rezervat, ca o asemenea arangiare o a-si pretinde si acum dăca nu a-si prevede, ca in lini'a prima si cu deosebire tocmai dlu Dr. Theil si consocii sei de opinione mi s-ar opune, precum mi s-au opus majoritatea universităei din an. 1861/2, dicindu-mi, ca „a Város usque Boralt“ nu da nici celu mai micu petecu de locu, fia acel'a macaru catu de romanescu;

o asiu pretinde si acumă dăca faptele dlu Dr. Theil si consocii mi ar' fi mai lasatu vreo mica schințea de sperantia, ca me voru sprijini in nisuntă mea, lucrându cu mine, cu noi de impreuna, in bine intielesulu interesu alu ambelor noastre națiuni, spre realizarea adeveratei egali indreptătiri, spre stergerea supremaciei, sub care atatu de lungu si atatu de amaru timpu a gemutu națiunea mea;

o asiu pretinde, domnilor meu! dăca asiu avé vreun prospectu de reusire, si dăca legea publică, de carea amu totu respectulu, de carea voi, si suntu detoriu, se ascultu, nu ne ar' fi straformatu totalminte terenul an. 1861/2.

Dăr' v'amu ocupat multu, dora chiaru prea multu, cu dlu Dr. Theil.

Ve ceru deci excusa, si ve rogu, se -mi concedeti că se ve mai spunu inca cu vr'o cateva cuvinte, pentru ce amu disu cu ceva mai inainte: ca pre mine nu me multiamesce nici unulu din proiectele cele trei de sub pertractare?

Eta pentru ce domnilor meu!

Pentru ca nici unulu nu corespunde pre deplinu legei publice, carea pretinde regularea municipioru din fundulu regiu, adica §-lui 10 din art. dietalu XLIII alu an. 1868.

Dupa legea acăstă ar' fi acelu proiectu coresponditoru ei, care la regularea amintita ar' consideră si ar' aduce in consonantia atatu drepturile basate pre legi si contracte, catu si egal'a indreptătire a naționalitatilor aflatioru in fundulu regiu.

Dăr' proiectele noastre si au uitatu, că parimentulu, de acăstă egala indreptătire, o ignorăza de totu.

Ba si mai multu dicu: proiectul minorităei din comisiunea ad hoc o face chiaru ilusoria, cu nepotintia, de o'rece elu pretinde apriatu numai si singuru pentru națiunea săsească dreptulu istoricu, prin care vrea se tienă si de aici inainte pre celelalte popore din fundulu regiu, sub tutelatulu, sub egemonia numitei națiuni.

Cu unu asemenea proiectu nu me voiu imprietini nici odata si pentru aceea nici ca nu lu voi primi vreodata de baza a desbaterei speciale.

Celealte dăoue proiecte, ce e adeveratu, nu preindu deadreptulu si apriatu acestu dreptu istoricu; dău in se totusi o preferintia națiunii săsești, vorbindu numai de acăstă, si tacandu de celelalte că candu nici n'ar mai există in fundulu regiu.

Cu tōte acestea sperandu, ca -mi va succede in desbaterea speciala, a schimbă unii paragrafi ai proiectului majorităei comisiunei in favórea tuturor locuitorilor din fundulu regiu si ai acomodă impregiurilor si relatiilor noastre de aici, prin care amu poté devini cu totii egali, me dechiaru pentru acestu proiectu alu majorităei si lu primescu de baza a desbaterei speciale.

In fine se -mi concedeti, că se incheiu si eu cum a incheiatu eri prea stimatulu deputatului Wittstock cu privinta la națiunea sa si adaugandu numai cuyentielulu „si“ se dicu: Si „noi credem“ a avé dreptu la existența-ne propria!" —

Secuime 10 Aprilie st. n. 1871.

Cu cea mai mare bucuria amu intielesu din prea stim. „Gazet'a Transilvaniei, ca Escentia' Sa dlu Ladislau B. Pop, pre intelligentă romana de religiunea orientale, unita ne chiama la ună conferintă in privintă congresului besericescu. Cu tōte, ca suntemu insolati aici de confratii nostri:

totusi simtimu si noi cu densii si ne bucuram cu densii si de aperarea autonomiei besericesci!

Inse dorere! ca cu tōte, ca aici între secui in scaunul Ciucului, Odorheiului si alu Trei-scauneloru trecemu ceva prestă numerulu de 22.375 suflate de relegea orientale unita; totusi nu amu avutu parte in scaunele susu numite de provocare din partea pr. on. dd. protopopii in privintă transmiterei de deputatu la conferintă tienetorie la Alb'a Iulia in 13 Aprile. Caus'a pentru ce nt ne au provocat la o cointelegeră nu o scim, si dăca ne au provocat? pentru ce nu s'a datu la publicitate? se pote că s'a temutu dora si unulu si altul de suprematia? ori ce este caus'a, destulu de nefericiti ne simtimu, ca nu avem, batremu pre terenul besericescu conducatori mai zelosi demni de numele de romanu. Fiindca suntemu in stare asia misera catu nu scim, este cineva alesu că se ne reprezenteze atatea mii de suflate in conferintă susu numita său ba, ne simtimu datorii a roga pre toti prea onorati membri ai conferintei, că se aiba bunatate a nu ne uită nici pre noi, ca si dăca trupesc nu suntam de facia, — suflatesc suntemu acolo de acordu.

Cornelius.

Vien'a. Dela comitetulu societatei „România Jună.“

Stimate Dile Redactoru!
Binevoiti a primi in colonele stimatei „Gaz. Transilvaniei“ urmatorulu

R E P O R T U :

Desvoltarea spirituala a impartitul junii romani academicici din Vien'a cu cativa ani inainte de astă, in dăoue directiuni deosebite; ei au inițiatu dăoue societati: una de caracteru multu pucinu socialu, si alt'a de caracteru expresu literariu.

Acăstă impartire a slabitu poterile junimei si a produsul pe langa acestu reu si o're-si-care eterogenitate in cugetarea ambelor societati, cari in adeveru erau numai paralele. — In mijlocul unui elementu strainu asia de potoricu, cum e celu germanu, supus unoru influenție asia de seducătorie, cum e cultur'a pentru acei junii, cari suntu cuprinsi de procesulu desvoltării, a fostu acăstă desbinare unulu din cele mai mari pericule. — Junii romani din Vien'a au trebuitu se creeze o viția romana spre a nu fi rapiti de valulu generalu, de viția germană vienesă.

Este altu modu de viția, suntu alte simtiuri si alte directiuni spirituale si alt'a cugetarea aici si in patri'a nostra; junii au trebuitu deci se se intrunesc spre a poté pastră, ce au adusu de a casa, spre a-si poté pastră romaniataea.

Tōte aceste le-au priceputu junimea vienesă de multu. Deja la incepulum anului scol. 1869/70 a decisu o adunare generala a junimei romane din Vien'a: cumca ambele societati se se intrunesc in o societate nouă pe basea principiului paritatii.

In simtiu erau junii uniti; cugetarea remase inca eterogena: ecsecutarea formală a decisiunii a datu in acăstă eterogenitate de cele mai mari greutati. — Convenirile fratiesci inse au produs aceea, cumca singurateci au inceputu a se cunoscă, a se increde unulu in altulu si a se intielege reciprocu.

Prin statutele „Romaniei Jună“ se desfintă ipso jure ambele societati: „România“ si „Societatea literaria-scientifica a romanilor din Vien'a“ si se intrunescu toti romanii in o societate.

Sosindu concesiunea dela locotenentul provințiala, presiedintele dlu Nicolae Oncu conchiamă junii pe Sambat'a Pascilor la o constituanta.

Comitetulu societatii se alese prin votu secretu si majoritate absoluta a voturilor; era zelosulu amicu alu junimei dlu comerciantu B. G. Popoviciu se prochiamă prin aclamatu de protectoru alu societati.

Prin acăstă se completă inițierea „României Jună“. Pentru junimea romana vienesă e „România Jună“ unu idealu; ea intrunesce in sine elementele june ale tuturor fractiunilor romane.

Pretensiunile societatii „România Jună“ suntu modeste, aspirațiiile ei suntu marginite: ea voiesce a face din membrii sei juni: barbati, cari se pote fi odata membri demni ai „Romaniei barbate“. —

Comitetulu implinesc o detorintia placuta recomandandu societatea in binevointă onoratului public romanu, care ni au fostu totudēun'a radiemul nobilu in nisuntile noastre naționale.

Vien'a in 11 Aprilie 1871.
In numele comitelui:
Ioane Slaviciu,
presedinte.

D. Popoviciu Barcianu,
secretariu.

Cronica esterna.

In ROMANIA s'a escrisu alegerile pe 14 iunie la 20 Maiu. Ar' fi timpulu, că totu, indreptatitul, se se folosesc acum său nici odata de dreptulu seu, că se-si alărgă mandatarii cei mai apti si cei mai buni romani, si mai nedependenti, dăca nu vreau a recadă in sclavi'a unor sireti si de rea credintia, cari voru cu spaime si cu sireti a elogi romanimea. —

Dela schimbarea ministerului se desfintă alegerile municipali din Bucuresti si se continua mereu la schimbarea prefectilor si a oficiilor.

Una telegrama publicata prin diurnalele vieneze, de cuprinsu:

„Vien'a 31 Martiu. Puterile s'a intrunitu pentru a sustine pe principale Carolu alu Romaniei, care, prin staruintele Prusiei, a luat o tariera de a-si apăra tronul.

Dăca s'ar intemplă se fia detronat, puterile voru luă măsură in comunu“,

a facutu multu sange reu intre romani, cari nu voru a sci de amestecu de din afara, cu atatu mai puțin de intrigile bismarkiane. Totu ce mai moderă resimtiul romanu e, ca parintele Mariei Sale Antoniu de Hohenzollern trase dunga si preste telegrame bismarkiane, candu dise fiului seu domitorul cuvintele;

„Dăca Francia invinge erai detronat.

„Acum, ca Prusia a triumfat se nu credi, ca esti multu mai asecurat: singur'a putere adeverata n'o poti gasi decat in iubirea poporului romanu.“

Acăstă conduită pastrata cu santiania pote face că Domitorul se fia adorat de națiunea întreagă. —

„N. fr. Pr.“ publică, după natur'a sa cea dusmană romanilor, ca la postele si telegrafele din România se comisera hotii, de acea se pună of. nemti in locul romanilor; audi siurcatiune! D. Georgescu dovedește in „Romanulu“, ca chiaru unu nemtin a comisul furtulu si a si disparutu in Austro-Ungaria. „N. fr. Pr.“ se caute dăca si furtulu si pe furu in sinu, său după idiotismulu romanescu se-si scuipe in sinu, ca nemti inca au destui misie mai rafinati decat romanii. Audi apucature schabesci, că si in România se rapescă totu ei posturile la sene. Ut jugulent homines surgunt de nocte latrones, ut te ipsum servès non expurgisceris? Alegeti numai strusbergiani in camera, ca veti pune de mamaliga cu romanismulu, cum o patim si noi.

Din strainatate, afara de miscările Rusiei, si continuarea versarei de sange pe teatrulu resbelului civil in Francia, n'avem ceva important de relatatu. Din Parisu se scrie dela 17, ca insurgenții au reportat vreo cateva invingeri cu mari perderi din partea armatei regimului. Reactiunea si acolo nu crutia nemica pentru revocarea paradisului vechei predominiri preste poporu; ea se tiene de mana petutindenea — i se cunoscă bine uneltilire sirete — si totu ambla cu minciună mascata in cōja adeverului petutindenea. —

Colecta

pentru ranitii francesi din districtulu Năsăudului:

„INCLITU CONSULATU
alu republicei francese in România!

Romanii locuitori ai districtului Năsădu in Transilvania petrunsi pana la anima de dorere si suferintele, cari le suportara de curundu fratii lor de unu sange, adica: Fransesii, donéza prin acăstă pentru ranitii francesi din luptă din urma miculu lor ofertu de 238 fl. 3 cr. v. a., dă: dăue sute treideci si optu floreni si trei cruceri v. a., pre cari este cu tōta onoreea rogatu inclitul consulatului, se binevoiesca, ai spedă la locul destinat catu mai curundu.

Năsădu in 24 Martiu 1871.

Cu tōta stim'a profundu revenitoru:
Dr. Ioane M. Lazaru m/p.,
colectante primariu.

Contributorii la acăstă suma suntu urmatorii, si anume:

1. Prin staruintă domnului jude cercuale alu Năsădu Marianu si a domnului jude opidanu Mihailasă contribuiră:

DD. Gregoriu Moisilu vicariu si parochu 1 fl., Constantinu Moisilu profesor 1 fl., Leontinu Luchi pretore c. r. in pens. 1 fl., Ioachimu Muresianu presedinte jud. 2 fl., Dr. Stefanu Popu fizicu distr. 1 fl., Macsimu Lic'a ases. jud. 1 fl., Iacobu Pavlea pret. jud. 1 fl., Gabrielu Verticu 1 fl., Inocentiu

Clain-Porcius 1 fl., Iacobu Iliesiu 1 fl., Simeonu Popelea 1 fl., Leo Popu 60 cr., Dumitru Vaida 1 fl., Stefanu Timocu 1 fl., Dr. Ioane M. Lazaru directoru si profes. gimn. 5 fl., Gabrielu Maniu 1 fl., Gregoriu Versariu 1 fl., Ioane Malaiu 1 fl., Aritonu Marcusiu 5 fl., Elia Cincia 2 fl., Gregoriu Tamasiu Miculescu 3 fl., Basiliu Acsesteu advocat 5 fl., Johannes Schairich 2 fl., Florianu Motiocu 1 fl., Octaviu Baritiu prof. 1 fl., Nicolae Besianu 1 fl., Nicolae Bot'a Popu translatoru distr. 1 fl., Basiliu Muresianu 1 fl., Basiliu Busdugu 2 fl., Ioane Ciorceriu prof. 1 fl., dela mai multi economi opidani de pre frupte adunate 9 fl. 68 cr., tenerimea scólei normale si de fetitia prin directorele Cosm'a Anca 5 fl. 43 cr., dela comun'a Hordau prin staurintia dlui jude procesuale Florianu Marianu 3 fl., ddto. dela comun'a Telciu 19 fl., ddto. dela comun'a Rebrisior'a 6 fl., dela comun'a Rebr'a 2 fl. 30 cr.; la olalta 93 fl. 1 cr.; adica: Nouadieci si trei floreni si unu cruceru val. austr.

Naseudu in 11 Martiu 1871. (Va urmá.)

Varietati.

Subscrisii, atatu in numele loru catu si a rudeniloru departate, implinesc trist'a detoria de a incunoscintia cu anim'a intristata, cumca bun'a loru metusia Veronic'a Costa vedua

Serbanu Lupa

in urm'a unei bóle abia de 5 dile a repausatu in Domnulu, la 6 Aprile deminéti'a la 4 óre, in etate de 64 ani.

Remasitiele pamentesci ale repausatei se voru asedia spre odihna eterna la 8 Aprile 1871 la 9 óre a. a. din locuinta in M. Reginu in cemeteriulu besericiei gr. cat. din S. Reginu.

Repausat'a n'a avutu fericirea de a fi mam'a trupescă, — d'r' a implinitu locu de mama la sute de seraci intristati si apesati, cari cu tota ocasiunea a afatu la dens'a asilu mantuitoriu.

Fia'i tierin'a usiora si memori'a binecuvantata!

Veduva Elen'a Orbonasiu n. Radu.

Smarand'a Grecu n. Radu.

Elen'a Fogarasi n. Radu.

Carolin'a Orbonasiu ved. Buteanu.

Mihailu Orbonasiu.

Ecatarin'a Sceopulu n. Grecu.

In 22 séra se serbeza din partea sasimei aici la „Nr. 1“ serbatóri'a de pace si victoria a germaniloru cu pregatiri mari. Totu atunci se tiene si serbarea unei fraternalisari, dupa cuprinsulu provocarei de susu. Care dintre dòue va fi cea mai patriotica, si mai indreptatita de a fi cercetata si serbata, e lesne a distinge unui cive sinceru, credintiosu patriei si tronului ei. Din fructe se cunoscu pomii, cari suntu climatici si cari exotici. —

In Duminec'a Tomei avuramu adunarea despartimentului asociatiunei, in care se dede reportu despre activitatea subcomitetului, se tienu si una disertatiune despre folosulu reuniunilor si se presentara si colecte pentru fondulu unicu nationale romanu, cum vomu vedé de alta data. —

Sinodulu archidiecesanu gr. or. in Sibiu si-a incepitu sied.; si in a II sied. au incepitu a pertracta propunerile consistoriului archidiecesanu. (In Nr. viit. mai pe largu.) —

Din Bucovina primim scirea, ca doliulu pentru prematur'a mórte a stralucitului barbatu alu natiunei Alecsandru Hurmuzachi, care abia in etate de 48 ani, repausa in Neapole, e generale si multu obidatoriu. Remasitiele pamentesci ale angerului acestui aperitoru de interesele natiunei si ale besericiei sale se voru straporta in Romani'a la Dulcesci. Credemu, ca cu acésta ocasiunea natiunea va sci apretiui meritele marelui acestui barbatu, care lu facura eternu si neuitatu pentru tota vieti'a ei, cu onórea cea mai de preurma ce i se va face, si la care vomu contribui cu totii cu partea de doliu generalu. —

Congresu besericescu in Bucovina. Celu mai aprigu preluptatoriu pentru a elupta autonomia besericiei bucovinene fu in Domnulu repausatulu barbatu A. Hurmuzachi si ei succese de in 4 Novembre esi resolutiune imperiale si pe basea acesteia ministeriulu de cultu si adresá

notificarea in 23 Nov. 1870 Nr. 11.779 chiaru a-cestui barbatu sublimu, margaritariulu si stelpulu aperitoru si alu besericiei sale. — In 13 Martiu s'a si tienutu sub pres. siefului tierei br. Pino un'a adunare pregaritória pentru a stabili o lege de alegera pentru congresu. 18 mirenii si 18 preuti luara parte la acésta conferintia si se alésora 4 preuti si 4 mirenii, cari se elaboreze proiectulu de alegere, care in 5 dile se si puse la desbaterea adunarei, si acésta se invoi, că congresulu se fia de 48 membri; d'r' mirenii pretinsera, că 3 parti se fia dintre ei si numai un'a din preuti, pre candu acesti'a cerea pe de diumetate mirenii si $\frac{1}{2}$ preuti, si decidenduse asta din urma prin votulu adunarei, mirenii protestara si la guvernu, si pana va urma deciderea s'a amanatu opulu congresului. —

— Invitatu de d. maioru Pappazoglu din Bucuresci, membru societatei archeologice din Mosc'a, că se impartesimu „si pe confratii romani de preste Carpati“ cu cunoscintia unei de totu rare anticitati, damu cu tota placerea ospitalitate relatiunei dsale de mai diosu, care va interesá pe verce stimatoriui de anticitati:

Sabi'a lui Avesalomu, fiulu Imperatului Davidu."

Mai multi din on. cetatiani, cum si din straini, cari au visitatu colectiunea mea de anticitati, m'au rugatu, că se publicu detailurile acelei lame de sabia, preste care scrie cu litere ebraice samaritane, ca ar' fi alui Avesalomu fiulu lui Davidu, si ca elu a primit'o cadó (presentu) dela Ghesiuru (orasiu mare in tribulu lui Manasi'a si unde fù elu refugiatu 3 ani de urg'a fatalui seu la unchiulu seu, ce erá acolo domnindu); era pe cealalta parte a lamei scrie cu litere latine, ca „Titu o primesce din Ierusalimu“, amendoue scrierile suntu incrustate cu auru pe lama, apoi se mai vede si pecetea casei lui Davidu exagona totu cu auru, cum si alte descrieri, care nu se potu descifra. — Lam'a acésta amu cumparat'o dela unu calugaru grecu, care -mi a spusu, ca o avea in darea dela unu jeniceru inca din an. 1808, candu in Constantinopole se devastà palatulu si tesaurulu imperialu la revolt'a facuta atunci de jeniceri; era téca ei erá de unu feliu de pele de pesce seu sierpe, sum si maneriu ei, fiindu de argintu auritu le au vendutu pentru lipsa de bani, maneriu erá unu capu de ostasiu cu coifulu seu, crucea la maneriu erá unu draconu seu sierpe mare incolacitu, dela gur'a lui si pana la capulu ostasiului se acatiá de unu lantiu, care vinea la gutulu ostasiului, candu le au stricatu au cursu unu feliu de nisipu din maneriu, brillantu ca aurulu; era supositi'a mea despre acésta sabia antica si care fù dusă de Titu in Rom'a, cum ar' fi devenit u in tesaurulu otomanu, este cea urmatória:

La an. 455 dupa Christosu, Gensericu regule vandalariloru chiamatu fiindu de Eudoxia' veduv'a imperatresa a lui Valentineanu, că se resbune mórtea barbatului ei contra lui Petroniu Maximu mentionatul rege, dupa ce cuceri Rom'a au aredicatu de acolo si toté comorile ce romanii aveau si le au transportat la Cartagen'a, era la an. 532 generalulu lui Iustinianu, Belisarie batendu pe Ghilimeru mostenitorulu tronului lui Gensericu, fù aredicatu din Cartagen'a si toté comorele ce se aflá acolo, aduse dela Rom'a, cum si pe densulu, in captivitate, si le au adusu in Constantinopole la imperatulu Iustianu, bunulu crestinu, carele ordoná că sacrele obiecte, ce erau luate de imperatulu Titu din Ierusalimu se le tramita érasi la acea santa cetate a se pastrá, era captivului Ghilimeru i se darui unu dominiu aprópe de Constantinopole, anume Galiti'a, că se siedia acolo (vedi istoria eclesiastica a lui Procopie), era tienutulu vandalariloru lu anecseza imperiului seu in urm'a sangerosei batalie dela Tricameronu, si asia s'ar puté crede, ca mai la urma dupa ocuparea Ierusalimului de otomani, se filuatu din sant'a cetate toté acele pretiose si sacre obiecte, ce se aflá acolo depuse de Iustinianu că se le passtredi in comtórele loru, si nu remane alta, decat dupa un'a scumpa cercetare, ce s'ar face la Constantinopole, intrebându pe cei ce posedu cunoscintie despre obiectele sacre ce erau in tesaurulu imperialu la anulu 1808, se se pótá constata adeverat'a origine a mentionatei sabie ce eu posedu a stadi, ca-ce altu documentu seu alta cunoscintia eu nu suntu capabilu a dá pentru acésta neprestita anticitate, intr'o arma de feru pe vremea lui Davidu.

Doritorii a vedé acésta sabia devenita anticitate de 2886 ani, potu veni ori candu voru dori

la colectiunea mea de anticitati, in domiciliu meu, calea Vacaresci Nr. 151, si cunoscatoriulu, ce o va constata, va ave preium unu inel de auru cu cea mai frumósa antica, fia de aici, fia din strainatate.

Maior D. Pappazoglu.

— **Va esí** inca inainte de ss. serbatori de suptu litografia si tabloul cu scen'a logodnei si a casatoriei lui Negoe Voda cu Despin'a Dómna fét'a cnésului Lázaru alu Serbiei la an. 1500, serberea petrecuta in resiedintia din curtea de Argesiu facia cu representantii din Ungaria, Serbi'a si Polonia cu 3 portrete vechi ale Domnitorilor Bulgariei, a lui Negoe VV. domnulu Romanilor, care a fondat curtea de Argesiu, si splendorea solemnitatii, portr. metrop. Macarie. Pretiulu 3 lei noi tramisi deadreptulu la d. editoru maioru Pappazoglu, calea Vacaresci Nr. 151 in Bucuresci. —

— Din calindariulu „**Amiculu poporului**“ pe 1871 mai suntu de vendiare vreo sută de exemplarile. Doritorii binevoiesca a se adresá la d. Visarionu Romanu in Sibiu. —

Nr. 948/civ. 1871.

Edictu

Din partea judecatoriei districtuale din Fagarasiu se face cunoscetu, cumca in urm'a cererei lui George Strambu din Vadu de pres. 25 Septembrie 1869 Nr. 3458 s'au concesu vendiarea libera a morei de farina cu 2 rote in Vadu sub Nr. 171, carea s'a pretiuitu cu 500 fl. v. a. si ca diu'a de vendiare s'a determinat pe 8 Maiu 1871 si apoi pe 9 Iuniu 1871 totudén'a la 10 óre ante amédi in localul oficialui comunale in Vadu.

Iubitorii de cumparare se incunoscintiaza despre acesta cu acelu adausu, ca mor'a se va vinde la alu doilea terminu si sub pretiulu estimarei. Conditioanele vendiarei se potu vedé la judecatoria districtuale.

Fagarasiu in 3 Aprile 1871.

Din siedintia judecatoriei

1—3

districtuale.

Eforia spitalelor civile.

Eforia dorindu a dá in arenda otelulu ce a construitu pe proprietatea sa Sinai'a din districtulu Prahova, si care se afla pe sioseau'a principală dintre Bucuresci si Kronstadt, anuncia print'acést'a pe amatori, ca va tiene licitatii in diu'a de 20 Aprile (2 Maiu) in Bucuresci, strat'a Colție Nr. 38.

Conditioanele acestei antreprise suntu cele urmatoare:

I. Inchuirea se face pe cinci ani incependum dela 23 Aprile an. 1871.

II. Deodata cu otelulu se lasa in dispositiunea antreprenorelui dòuedieci pogone livedi din vecinatatea otelului.

III. Impositele fiscale se va respunde de Eforie.

IV. Pretiulu ce va rezultá la licitatia va fi arenda unui anu.

V. Mobilierul principalu necesariu fiacarei camere a otelului se va dá de Eforie.

VI. Antreprenorele se va supune tarifelor ce i se voru ficsá de Eforie pentru pretiurile ce va fi in dreptu a cere dela pasageri, atatu pentru camere catu si pentru nutrimentu. Se voru adopta pretiurile de midiulocu avenduse in vedere aceia dela trei otele din Ploiesci si Kronstadt.

VII. Celealte conditioane se potu vedé in cancelari'a Eforiei in ori ce dí pana la terminulu aratatutu.

Siefulu sen. N. Zamfirescu m/p.

Nr. 1700, 1871 Martiu 19.

Cursurile

la bursa in 18 Aprile 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 90	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 " 97	" "
Augsburg	—	—	122 " 40	" "
Londonu	—	—	125 " 30	" "
Imprumutul nationalu	—	—	59 " —	" "
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	68 " 75	" "
Obligatiile rurale ungare	—	—	79 " 30	" "
" " temesiane	—	—	76 " 50	" "
" " transilvane	—	—	74 " 25	" "
" " croato-slav.	—	—	83 " 50	" "
Actiunile bancei	—	—	741 " —	" "
" creditului	—	—	277 " 70	" "